

større Industri har Interesse i et stærkt protektionistisk System, ja, saa kan det komme, og saa virker det med en vis Lighed overfor de forskellige Erhverv i Landet. Men det kan ikke komme i Danmark, det forekommer mig ubestrideligt særlig under en Periode som den, vi gaar i Møde i Landbruget med de stærkt nedad-gaaende Konjunkturer, nærmende os til en Landbrugskrise. Hvorledes vil man tro, at Landbruget, som selv under denne Krise ikke ønsker nogen om helst Beskyttelse, skulde gaa ind paa en væsentlig Skærpelse af den industrielle Beskyttelse? Det er et Maal, som man lige saa gerne kan opgive at arbejde for, thi man naar det ikke.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann talte om Traktatsystemet og sagde, at Danmark ikke kunde vedblive at leve paa sit „visne“ Mestbegunstigelsessystem, sine Mestbegunstigelsestraktater. Mestbegunstigelsestraktater har ikke nogen gunstig Periode for Tiden, og vi kan ikke vedblive at leve paa dem, bl. a. af den Grund, at flere og flere af dem bliver opsagt. Der er en Række Lande i Europa, der opgiver Mestbegunstigelsessystemet og opsiger sine Traktater; saa maa man slaa ind paa andre Traktatforhandlinger, og dertil er Regeringen naturligvis fuldkommen villig.

Jeg kan ikke give det ærede Medlem Hr. Dahlgaard Ret, naar han siger, at Ubenaævnte Varer burde være toldfri. Naar man overhovedet har en Toldlov, der opretholder Beskyttelse — og ingen af os, heller ikke det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mener dog, at man med eet Slag kan udrydde alt, hvad der hedder Beskyttelse, selv om man stadig søger at moderere den —, saa kan man ikke have Ubenaævnte Varer staaende til Toldfrihed; thi deraf vilde med Nødvendighed følge den Konsekvens, at der vilde opstaa negativ Beskyttelse i en stor Række Tilfælde, næsten som Regel. Naar en Toldlov er blevet nogle Aar gammel, vil der nødvendigvis være en Række Varer, som gaar ned til Fortoldning i denne Position: Ubenaævnte Varer. Hvis da Ubenaævnte Varer er toldfri, medens man har Told paa en Række af de Varer, som benyttes til Fremstilling af den Vare, der fortoldes efter Satsen: Ubenaævnte Varer, saa fremkommer der en negativ Beskyttelse. Derfor maa man og har man altid følt, at man maatte opføre Ubenaævnte Varer med en vis Sats; som saa sættes moderat, og som her er sat til det samme som i 1908, nemlig 7½ pCt.

Der er blevet berørt forskellige særlige Spørgsmaal, som jeg imidlertid skal gaa

meget let henover. Et Par af dem maa jeg dog nødvendigvis nævne, som f. Eks. Ostetolden; mit Partis ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, berørte den bl. a., og ogsaa det ærede Medlem Hr. Drachmann var inde paa den. Hvis det havde været min Hensigt, at Ostetolden skulde virke særlig beskyttende, saa vilde jeg have forandret den fra en Vægttoldsats til en Værditoldsats, thi det er de fine Ostesorter, vor Osteproduktion er slaaet ind paa, som det drejer sig om at beskytte. Vor simple, jævne Husholdningsoste-Produktion behøver ingen Beskyttelse, men for de fine Ostesorter kunde en Beskyttelse maaske have nogen Betydning, og den vilde de have faaet gennem en Værditoldsats; men de faar den efter den Værdi, de har, kun i ganske forsvindende Grad gennem den Vægttoldsats, der her foreslaas. Og det er Grunden til, at jeg har bevaret Vægttoldsatsen. Men jeg maa for øvrigt sige om Ostetolden, at mig ligger den ikke paa Sinde, og jeg ser den gerne forsvinde; det vil maaske ogsaa være rigtigt at høre Landbrugsorganisationerne derom, og jeg tvivler ikke om, at deres Svar vil gaa ud paa, at de ikke lægger nogen særlig Vægt paa denne Ostetold. Finansielt indbringer den ikke saa meget, at man ikke af den Grund kunde se den forsvinde, saa det skal jeg med største Glæde medvirke til.

Det ærede Medlem Hr. Rode ønskede Oplysning om, hvad der mentes med Udtrykket „faktisk“ i § 4, om der derunder kunde bringes Valutaforskellighederne. Det kan der absolut ikke. Efter hele Paragraffens Affattelse og Mening maa der dermed menes Foranstaltninger, som er villet fra den vedkommende Stats Side, og som har den Virkning at stille danske Varer, danske handlende og sefarende o. s. v. ugunstigere end andre Landes. Naar jeg har ment det rigtigt — og deri gav det ærede Medlem Hr. Drachmann mig Medhold — at skærpe denne Paragraf, er det under Hensyn til det nuværende Europas Struktur og til den Tilbøjelighed, som findes mange Steder, ikke mindst i de mange ny opstaaede Stater, til at foretage meget drastiske Foranstaltninger til Beskyttelse for deres Hjemmemarked, Foranstaltninger, der virker ganske overordentlig grelt overfor fremmede Stater. Overfor denne Tendens, som det ikke kan nægtes er til Stede, har jeg ikke ment, at den Regel, som Toldloven af 1908 indeholder om en Forhøjelse af Toldsatserne med 40 pCt., vilde være tilstrækkelig; man maatte da have mere kraftigt virkende, mere drastiske Regler. Det ærede Medlem Hr. Rode henstillede, om man ikke paa Grund af de